

De Noachidische geboden

In Genesis 9 vers 1-9 wordt niet expliciet over geboden aan Noach geschreven. Later wordt in de Talmoed gesproken van de 'mitswot benee Noach', de opdrachten of geboden aan de zonen van Noach. Een mitswe, meervoud mitswot, is een goddelijke opdracht. En met 'ben', meervoud bene, zonen van, worden letterlijk zonen bedoeld, maar ook kinderen en latere nakomelingen en zelfs 'zij die behoren bij', leden van een groep.

Alle opdrachten die vallen onder de 'mitswot Noach', de Noachidische geboden, gelden voor alle mensen op aarde, maar wat op de berg Sinäi gezegd werd is specifiek voor het Joodse volk bedoeld.

Dat Noach een rechtvaardige was betekent dat bij allen die een band met Noach hebben rechtvaardigheid voorop moet staan.

In het gedeelte van de Talmoed, Sanhedrin 56a, staat dat er zeven voorschriften opgelegd zijn aan de zonen van Noach:

- rechtsorde instellen
- geen godslastering
- geen afgodendienst
- geen ontucht
- geen bloedvergieten
- geen diefstal
- geen vlees eten van een levend dier.

In het boek Handelingen (15:20) staat iets overeenkomstigs, namelijk dat heidenen zich moeten onthouden van wat door afgoden bezodend is, van hoererij, van het verstikte en van bloed.

In het boek der Jubileeën, uit ongeveer het jaar 100 van de gewone jaartelling, worden de voorschriften voor de Noachiden, voor de niet-Joden, ook genoemd.

Kortom. Wat in alle teksten over de noachidische geboden vooropstaat is de rechtsorde.

Op de 2^e plaats staat het verbod op afgoderij.

Op de 3^e plaats: geen ontucht. Hier zou ook hoererij onder vallen. In het Hebreeuws wordt dit weergegeven met de term 'gilloej arajot, 'ontbloting van het geslachtsdeel', waarmee verboden seksueel gedrag bedoeld is, zoals incest en ontucht.

Lukas de Groot, November 2024